

Akit megérint Selmec szelleme

2001. november 30-án, Kassán írták alá azt a nyilatkozatot, amelyben a selmeci Alma Matert elődintézménynek tekintő egyetemek és főiskolák hitet tettek a selmeci hagyományok folytatása mellett.

Most is az 1443 és 1491 között épített késő gótikus Szent Katalin templomban került sor a jubileumi ünnepélyre, amit a Kassai Nyilatkozat aláírása alkalmából rendeztek.

Az elszármazott felsőoktatási intézmények vezetői és más notabilitások, így *Náblík András*, a Nyugat-magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kar dékánja, *Nadezda Babiaková*, Selmecbánya főpolgármester asszonya, *Fónagy János*, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium parlamenti államtitkára, *Baranyay László*, a Magyar Fejlesztési Bank elnök-vezérigazgatója, *Balogh Csaba*, hazánk pozsonyi nagykövete, *Seregi Já-*

nos, az MFB agrár- és zöldbank főigazgatóságának ügyvezető igazgatója, *Nyíri János*, az MFB szövője, *Zambó Péter*, az Országos Erdészeti Egyesület elnöke, *Kiss László*, az OEE alelnöke, *Lomniczi Gergely*, az OEE főtitkára, valamint *Göbölös Péter*, a Gyulaj Zrt. és *Bugán József*, a Szombathelyi Erdészeti Zrt. vezérigazgatója.

Nadezda Babiaková emlékeztetett a Mária Terézia által alapított akadémia jelentőségére és arra, hogy tíz évvel ezelőtti nyilatkozatukban kilenc felsőoktatási intézmény, majd néhány év múlva újabb két intézmény nyilvánította ki akaratát a selmeci hagyományok ápolása mellett.

Náblík András dékán 2006-ban elhangzott szavait idézte: selmec szelleme jelképe az összetartozásnak, amit csak összetartozással lehet megővni. Csak az érti meg Selmec szellemét, akit megérintett.”

A templomi ünnepség után a Szentháromság téren felfejlődött a szalamander, s a menet élén a hintóban „Mária Terézia” foglalt helyet. Őt követték a szalamandert alkotók, majd a soproni waldenesek a zászlókkal. Utánuk a helyi erőket képviselő, klopacskával vezényelt bányászok, majd a tanárok tömbje következett.

A menet a Szentháromság-szobrot megkerülve elvonult a városháza előtt, s a néhány évvel ezelőtti fölavatott alapítási dombormű megkoszorúzása következett, majd a menet elindult az akadémia felé.

A Bányászati Palota a bányászklubos Gaudeamusa után *Jan Totkovic*, a Mikoviny Sámuel Vegyipari Szakközépiskola igazgatója üdvözölte a megjelenteket, és hangsúlyozta, hogy ilyen magas rangú vendégeket még nem köszönhetett e falak között. Ezután a Selmeci Társaság alelnöke köszönetét fejezte ki, hogy a

vendégek elfogadták a meghívást, így „nem érezzük magunkat egyedül”.

Fölidézte a több mint száz évvel ezelőtti alkalmat, amikor az akkori miniszterek felavatták az Erdészeti Palotát, az emléktáblát, amely ezennel ismét a helyére kerül.

Fónagy János államtitkár így kezdte ünnepi beszédét: „Aki már járt Selmecbánya girbegurba utcáin, a bánya mélyén, az tudja, hogy Selmecet elmesélni nem lehet, mert Selmec maga a csoda”. Majd így folytatta – „Amikor most itt járunk, az az érzésünk, hogy nem veszítettünk semmit, minden újrakezdhető. Ismerjük a pásztor és a két szalamandra történetét, s tudjuk, hogy a pásztor nevé fennmaradt.”

„Mit jelent a mai örökség? – tette föl a kérdést – A hagyományokhoz való ragaszkodást, amely kiemelt szerepet tölt be a diákság életében. A kemény munkát, a közösség teremtésbe vetett hitét.”

Reményét fejezte ki, hogy Kelet-Európa a kontinens gyorsan fejlődő, jó életet kínáló régiójává válhat. Emlékeztetett, hogy a tíz évvel ezelőtt aláírt Kassai Nyilatkozat a határokon átívelő összefogást bizonyítja, az egységes kultúrát és a szellemi összetartozást, mert a mai válságos világban különösen szükség van az együttműködésre. A magyar kormány célja, hogy visszahozzuk az Akadémiára jellemző felvilágosult szellemet, hogy Európa szabad szellemű szakemberei kerüljenek ki az intézményekből.

A beszédet követően *Fónagy János* államtitkár és *Ladislav Topolsky*, a Besztercebánya Megyei Önkormányzat alelnöke leleplezte a Bányászati Palota alapítására készített fekete márvány emléktáblát.

Topolsky köszöntőjében elmondta, hogy megérintette a történelem, „Most eljött az a drága perc, amikor megemlékezünk elődeinkről” – fogalmazott az alelnök. Majd így folytatta: „Köszönjük nekik, hogy elhozták ide a tudományt, a tudomány tisztelét, a nagy emberi értékeket. De köszönet a maiaknak is, akik átvették a hagyományokat, amelyekhez hasonló nincs máshol a világon. Ezeket a hagyományokat át kell adni a mai generációknak.”

Örömmel nyugtázta, hogy 2012-ben sor kerülhet Selmecbányán a Bányászati Akadémia alapításának 250. évfordulója megünneplésére.

Az emléktábla újravatása *Göbölös Péter* erdőmérnök kezdeményezését dicséri.

A sok egyeztetést igénylő munkálatok a Nyugat-magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kar Erdészeti Múzeumának szervezésében folytak, *Varga Tamás* igazgató koordinálásával. A tábla tartószervezete *Palánki Gábor* erdőmérnök irányításával a Gyulaj Zrt.-nél készült. *Tóth Viktória* és *Lengyel Máté*, az egyetem Faipari Mérnöki Karának hallgatói által megálmodott díszes keretet *ifj. Foltz Tibiás*, a soproni Handler Nándor szakközépiskola tanára készítette.

Ezt követően a bányászkarok megkoszorúzták a Miskolcraól évekkel ezelőtt idetolt csillét, az erdészek pedig az Erdészeti Palotában, az ugyanakkor hozott Akadémiai Örökség emlékröngkjénél tartottak megemlékezést. Itt, az épületben jelenleg működő Állami Felsőbb Erdészeti Iskola igazgatója, *Rudolf Valovié* köszöntötte a megjelenteket.

Náblík András, a Nyugat-magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kar dékánja ünnepi beszédében felidézte azt a 2006. október 14-ei estét, amikor meg-

érkezett Selmecre a soproni rönk. Majd így folytatta: „Hiszem, hogy a távolabbi és közelmúlt sérelmein felülemelkedni mindkét nemzet, magyarok és szlovákok közös, elemi érdeke. Tudom, hogy a közeledést nem szabad a legfelső szintről várunk, hanem mindannyiunknak kell azért tenni, hogy a személyes, intézményi, helyi és regionális kapcsolatok erősödjenek. Hiszem, hogy ez, és csak ez lehet a politikai közeledés záloga. Tudom, hogy még hosszú utat kell bejárunk ahhoz, hogy az előítéletektől megszabaduljunk. De hiszem, hogy eljön az a nap is, amikor Wágner Károly emlékkövét elhelyezhetjük itt, az Akadémia Botanikus Kertjében.”

Emlékeztetett, hogy bár az egykori soknemzetiségű Akadémia szétszakadt, de a szellemisége az új intézményekben tovább él.

Dr. Viliam Pichler egyetemi docens, a Zólyomi Erdészeti Műszaki Egyetem fejlesztési és nemzetközi kapcsolatokért felelős dékánhelyettese beszédében kiemelte, örömmel töltötte el, hogy a soproni Erdőmérnöki Kar képzése visszatérhetett a hagyományos ötéves képzéshez, majd *Náblík András*sal együtt fölszalagozta az emlékröngköt.

ForestPress nyomán

Fotó: **Antli István**

